

Publicerad 2017-04-25 21:44 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

.. och du frågar mig vad som lindrar

Det finns droppar som söker sina hav. Jag är vatten. Låt det bara vara så. I allt får det vara förlåtet, som tårarna rinner längs kinder. Och du frågar mig vad som lindrar. Musiken svarar jag långt efter att du gått. Musiken. Jag kan inte falla igen. Det finns ingen bot för rädslan. Den måste få vandra hand i hand. Med mig. Imorgon ska jag säga: - kom min dyraste vän, vandra resten av livet vid min sida. Och där ska vi gå fria. Fria hand i hand. Fria mot omvärldens blickar. Fria att välja våra val. Fria att leva våra liv. Fria ska vi gå. Rädda. Och starka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten